

[Indenrigsministeren.]

i de kommunale undersøgelser, der tyder på — og det bliver der også givet udtryk for i amtsorganisationens skrivelse — at man skulle sigte efter at få et udskrivningsgrundlag for amterne. Det er muligt, at vi med dette i hånden kunne få løst de spørgsmål, som spiller en rolle for vore amts- og sognekommuner.

Derfor vil jeg gerne understrege, at vi er klar over, at der er problemer her, men vi mener, at da der, som jeg her har nævnt, både er nedsat et udvalg om ejendoms-skatternes forenkling, ejendomsskatternes udlægning til kommunerne, og et udvalg om byrdefordelingen mellem staten og kommunen, må det være rimeligt, at vi venter og ser, hvordan udvalgsarbejdet forløber.

Det andet spørgsmål, som har været drøftet i udvalget, og som der er taget stilling til ved ændringsforslag i betænkningen fra venstres og konservativ side, er grundskyldpromillerne i kommunerne. Heroverfor kan jeg gøre det samme argument gældende: at det vel kan være rimeligt at vente, til vi ser, hvilke af kommunegrupperne der skal overtage de ejendomsskatter, som staten får i dag. Det kan vel spille en rolle for hele spørgsmålet om grundskyldpromillernes højde og den laveste grænse. Disse grundskyldpromiller på 10-35 er jo helt nye, og jeg vil gerne igen understrege, at da den teknik med grundskyldpromillerne blev fastsat, var jeg enig med sognerådsforeningerne; den er ikke prøvet i praksis endnu, og jeg synes heller ikke, at der er nogen grund til at forcere dette frem; jeg synes godt, vi kan vente. Vi har jo udsat den 13. alm. vurdering, og dermed er problemet i hvert fald udsat 1 år, og problemet med hensyn til grundskyldpromillerne vil derfor ikke opstå før i skatteåret 1966-67; før kan det ikke få nogen som helst relation til den 13. alm. vurdering. Det vil altså sige, at vi har 2 folketingsår endnu, hvori vi kan tage højde for hele spørgsmålet om maksimum og minimum for grundskyldpromillerne.

Jeg kan i øvrigt i den forbindelse oplyse, at for skatteåret 1963-64 havde 196 af vore omkring 1.250 kommuner en grundskyldpromille på 10-15, og at 46 kommuner har bundgrundskyldpromillen på 10.

Når det ærede medlem hr. H. C. Toft

spørger, om vi fra socialdemokratisk side ikke gerne vil gøre boligerne billigere, eksempelvis i omegnskommunerne, vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at det har vi slet ikke taget stilling til. Det, vi siger i dag, er blot dette, at vi vil vente med at tage stilling dertil, indtil vi ser resultatet af udvalgsarbejdet vedrørende byrdefordelingen mellem stat og kommune og resultatet af udvalgsarbejdet vedrørende ejendomsskatterne. Det er muligt — det er jeg ikke helt fremmed over for — at vi da helt skal give disse grundskyldpromiller fri for kommunerne og lade kommunerne selv bestemme, men det er ikke noget, der behøver at gøres i dag; der er tid nok, for det er som sagt ikke før i skatteåret 1966-67, at dette bliver aktuelt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme imod de af de ærede medlemmer stillede ændringsforslag.

Thisted Knudsen: Jeg føler næsten trang til at takke den højtærede indenrigsminister; alle døre står nu åbne, og der var egentlig velvilje også over for de tanker, som vi har.

Må jeg blot sige til den højtærede indenrigsminister, at vi jo også kan vore ting. Vi understreger udtrykkeligt i vore bemærkninger i betænkningen, at vi er fuldkommen klar over, at man ikke kan begynde en hurtigere afvikling af bygningskatterne, uden at man samtidig tager fat på problemet byrdeforholdet mellem staten og kommunerne — altså er den højtærede indenrigsminister og jeg fuldkommen enige. Vi ønsker blot i denne situation at tilkendegive, at det er vort ønske at få afviklet bygningskatterne hurtigere. Det er ikke noget nyt, for det ligger jo både den højtærede indenrigsminister og mig fjernt at foretage os noget ekstraordinært i anledning af et folketingsvalg — det ærede medlem hr. Holger Eriksen ser så alvorlig ud; han gør det måske en gang imellem, men det gør den højtærede indenrigsminister og jeg altså ikke. Det er et gammelt synspunkt hos venstre, at disse skatter er urimelige, og derfor ønsker vi altså at give et venligt skub, således at vi kan blive klar over, hvad det egentlig er, man vil; vi regner jo også med, at man tager en smule hensyn til vore ønsker.

Jeg er enig i den højtærede indenrigs-